

ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ի ՆՊԱՍՏ ՀԱՅ ԲԱՆՏԱՐԿԱՆՆԵՐՈՒ

«Ligue des droits de l'homme» ընդունած է՝

Ա. Բ. (Տառնիկ) 5 ֆր., Աբրահ. Արամեանի յիշատակին իր բարեկամներին մին (Ֆրեմոն) 25 ֆր., Բարութիւն Հանձնեսանի Ան. քով ժողովուած (Գոսթրե) 115 զանգեան, ալիսինքն 25 ֆր. 80 սեւ. (Ե. Հ.) 20 ցահ. Ե. Խ. 15 զահ., Գ. Գ. 15 զահ., Գ. Գալ. 15 զահ., Մ. Զ. 10 զահ., Վ. Զ. 10 զահ., Զ. Կ. 10 զահ. Վ. Բ. 10 ֆահ., Ե. Տ. 10 զահ. 11:

Մ. Մ. (Բարեգ.) 5 ֆր., Եանտեին, Տր. Բ. Ա. ի Ան. քով 47 ֆր. (Mise Deny, 1 ֆր., Գ. Գ. 3 ֆր., Զ. 1 ֆր. 50, Բ. 3 ֆր. , Մ. 3 ֆր., Ս. 2 ֆր. 50, Տր. Բ. Ա. 3 ֆր. 11:

Գ. Խաչեաներ ճուրհատ է իր կողմէն 50 ֆր., և ընդունած է՝ Տիգրան Մ. Ի. (Խոհաք) 5 ֆր., Տր. Գոգոս Գոյոյեանէ 7 ֆր.:

«Ligue des droits de l'homme» ընդունած է, 100 ֆր. «Մանրէրէի աւանդութիւններն», Գ. Մոսատա, Ligueին ընդհանար քարոզաւարը, այդ զամարը զգնած է Գ. Խաչեաներին:

Դեղամանը հաւաքուած է ուրեմն, մինչեւ այժմ՝ 29՝ ֆր.:

Մեզի Պոլսէն կը հաղորդեն լեւ. «Հայկական Միութիւն»-ը իր ուղարկի ընդունած ճուրհատութիւններէն կողմէն զամարը կըցած է արդէն Տաղբաշի Պոլսոյ բանտին մէկ քանի շատ հեւանդ վիճակի մէջ գտնուող բանտարկեալներու:

Մեր հանգանակութիւնը կը շարունակուի:

Դիտել կուտանք, առանց "ն է իւրհրդամութեան նեղութիւնը, լայնած առնել, թէ Բարեգի հայ զաղթա կանխութիւնը և հայ ուսանողութիւնը, զրեմէ ամբողջութեամբ անտարբեր մնացին այս հանգանակութեան հանգեպ...

Բարեկամէն զուղարկուածեամբ մը, Փրանսական «Revue des Revues» հանդէսը իր Ապրիլ 1 թիւիցն մէջ հրատարակած է ընդարձակ յօդուած մը հայ ճանապարհորդներին մասին: Քաշած շարժարձեւներու վրայ՝ հայկական ինքնուրու ճառումներն մինչեւ այսօր, մասնաւորապէս 95-97-ի առջնագի միջոցին: Եւ յանձնարարէք մեր ընթերցողներուն կարգալ այդ յօդուածը, զոր հաղորդել են երկու լաւեր որոնք կը ստորագրեն * և * և, որ արարածը ճշող մանրամասնութիւններ կը պարունակէ թեր քաղաք բնակարան Անտիպի վրայ: Թերեւս այդ ընթերցումը ոմանք համար դրոշմ մը լլլալու օգնութիւն մը Տաղբաշի ալ այս պահու բանտի մէջ գտնուող լաւերուն, որոնք էթէ հայկական աղանակի միջոցին արեւող բանտարկու գրութեան ենթարկուած չեն, ունին սակաւ կացութիւն մը որ ալ ապէս դառն ու ցաւազին է:

«Revue des Revues» յօդուածը կոչուած է մեծ յուզում առաւել բերելու, ոչ միայն իր քառանկոյցի պարունակութեամբը, այլ և իր ձեռնով ու իրեն ընկերացող ճանապարհորդները: Ահա հայ աշխարհը «Ա. Գ. Ինիլ Լուպէ, Դախազան Փրանսական Հանրապետութեան,

Նիշանը լմթիւղով պատուանշանուած, և իր հայրենիքին դերագոյն սկզբունքները, Ազատութիւն, Հաւատարմութիւն, Եղբայրութիւն, երկրին մէջ ու երկրէն դուրս յարգելու ու սիրելու տալու պաշտօն ունեցողը» Եւ ահա ճանապարհորդը, զոր խմբարկութիւնը աւելցուցած է:

«Ելաւ եւ առաւ այս նոր (Չարչարաններու պարունակը) անհաւաքներէն զարմեաւ, կարծեցինք թէ այս յօդուածին երկու հայ չնդիմանկները իրենց ցաւին ազդեցութեան տակ ճնարարութիւններու գոհ են եղած» Ժամագրով արարաւ լլլալ, նոյն իսկ անոր նըկամումը զոր մեծ կլատութիւնը «Թողարկելու (Խորագրական)» մակաւանդութիւն, ինքզինքն մեր ողբացիւ աշխատակից և բարեկամ Սեփրան Երկամունն որ առեւոյն վրայ ստուգէ լլլալութիւնի վերադարձուած այս թողարկութիւն ոմիրներուն վարկանշանութիւնը: «Տեղբան Երկամ» պահ մը ընդհանուր աշխատութիւնը զոր մեր «Հանգեպ»ին համար պատրաստելու վրայ որ «Տանկապատին ապագային մասին» («Revue des Revues» 15 յուլ. եւ 10 օգոս. 1899) և հայ բանտարկեալներու մարտիրոսագրութիւնը մասին ճանչնալու զբաղեցնաւ: Այլն առեւելութեանց քով զոր չնայ հաղորդէ, այս մանրամասնութիւնները զոր կը հրատարակէք այսօր՝ զրեմէ մեզմա մարտիրոսական կը թուին: Վարկով որ շախաղանցեցու մեղադրումներ չընեն մեզի, կը թաւախախտանք մեր հասարակութեան աշխէն առջեւ զնկով այս բոլոր ոմիրները զոր թուրք կտաւարկութիւնը արձակ համարակի կը գործէ, և զոր Գ. Գրանման, մեր արդի գեղարու, Իրաւունքները, անդիտումալու: Դառ ցաւալքն որ Գ. Բանտարկին ինտելիկտ «Եւ հայահարկելու խաթիւ» կտաւարկէ իր համարին փոփոխել կը թուի արարածը» Գրեւորագրէր զարմիրներ աւելցնել: Մեղուշտ այս ողբոյ արարածութիւնն է որ իրեն թիւղարած է Փրանսական կառավարութեան պիտիւք զգաւարկելու զոր քաղաքը զայն մեղով ընդունելու պատուանշան մը զոր վերթութիւնը թողարկին մերմա էր:

Եւ, ցաւալքին անարգաւք՝ Փրանսայի արժանապատուութեանն է ժողովարդներու խղճին, Գ. Լուպէ, որ առայն բարի մարդն է դերագրական կը ճանապարհորդ մինչեւ քարի վարուց մըցնակ մը ընդունելու ստանձան խեղդեքի մեծագոյն ոմիրներին ձեռքէն, ալն վեհաստիկն ձեռքէն զոր նոյն իսկ մեր գեղարու (Գ. Բանտարկ) արարածանց իրեն ստանալ և մարցապատին Այլն և չեն թաւախախտար առաջնակարգ գահին մը գահի վրայ հանդարտելով: Հանրապետութեան մը խախտանք կը ստորանայ՝ անոր պատուանշանը կրելու չափ:

«Մեր դիւանագիտութեան այս ընթացքը հաւանականաբար իր արդիւնքը պիտի ունենայ: Ան պիտի անտարակաւ յաղորդէ վերջնական քանդակը Փրանսայի ունեցած բարի համարին ու վարկը՝ Արեւելքի մէջ, որոնք արդէն Գ. Հանդարտին են ֆիւլքէն Զուր օրով հզորապէս խախտած էին»)

Le Gérant: GEORGES WAINNE

Paris. — Imp. Vme ALBOUY, 75, avenue d'Italie.